

ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ἀπὸ τοῦ ΠΑΣΧΑ

Τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Ἀνάστασις

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. β΄.

Ἄγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ Μνημᾶ Σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἴστατο Μαρία ἐν τῷ Τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν Σου σῶμα· ἐσκύλευσας τὸν ἄδην, μὴ πειρασθεῖς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπήνησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

* * *

Οἱ Ἅγιοι τριακόσιοι δέκα ὀκτῶ (318) Θεοφόροι Πατέρες τῆς ἐν Νικαίᾳ Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου

Τοιχογραφία (15' αἰ.), διὰ χειρὸς Θεοφάνους τοῦ Κρητός· Καθολικὸν Ἱ. Μ. Σταυρονικήτα Ἀθῶν.

Ἀπολυτίκιον τῶν Πατέρων. Ἦχος πλ. δ΄.

Ὑπερδεδοξασμένος εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστήρας ἐπὶ γῆς, τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὀδηγήσας· Πολυεύσπλαγχνε, δόξα Σοι.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐσφράγισαν· ἢ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντόν, ἐκ τῆς ἄνω θεολογίας ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

Στίχοι.

Πόλου νοητοῦ ἀστέρες σελασφόροι.

Ἀκτίσιν ὑμῶν φωτίσατέ μοι φρένας.

Ἔτεροι κατὰ Ἀρείου.

Ξένον τὸν Υἱὸν Πατὴρ οὐσίας λέγων

Ἄρειος, ἦτο τῆς Θεοῦ δόξης ξένος.

Τῇ Ζ' Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ Πάσχα

(Πράξ. κ' 16-18, 28-36· Ἰωάν. ιζ' 1-13)

Ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτῶ Θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου

Ἄρειος, ὁ τοῖς πᾶσι γνωστός αἵρεσιάρχης, ὁ Λίβυς μὲν τὸ γένος, πρωτοπρεσβύτερος δὲ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἐκκλησίας, ἤρξατο, περὶ τὸ

315 ἔτος, βλασφημεῖν εἰς τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ λέγειν ὅτι οὐκ ἔστι Θεὸς ἀληθινὸς ὁμοούσιος τῷ Πατρὶ, ἀλλὰ κτίσμα καὶ ποίημα καὶ ξένος τῆς οὐσίας καὶ δόξης τοῦ Πατρὸς. **Ἡ** φρικτὴ αὕτη βλασφημία ἐτάραξε τῆς Ἀλεξανδρείας τοὺς πιστοὺς· καὶ ὁ τότε ἀρχιεπίσκοπος αὐτῆς Ἀλέξανδρος, ἀφ' οὗ ματαίως ἐδοκίμασε τὴν διόρθωσιν αὐτοῦ διὰ νουθεσίας, ἀφώρισεν αὐτὸν καὶ διὰ τοπικῆς Συνόδου καθήρεσε, κατὰ τὸ 321 ἔτος. **Ἀ**λλ' ὁ βλάσφημος οὐδὲ οὕτως ἠβουλήθη σωφρονισθῆναι,

οὐδὲ ἐπάυετο σπειρῶν τῶν αἰρετικῶν αὐτοῦ δογμάτων τὰ θανατηφόρα ζιζάνια· καὶ τῆς αἰρέσεως ταύτης ἡ πλάνη ἐφαπλουμένη πολλαχοῦ καὶ καθ' ἐκάστην ἀυξανομένη, ἐσπάραττε δεινῶς τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν.

Διὰ τοῦτο, θεῖω ζήλω κινούμενος, ὁ πρῶτος τῶν χριστιανῶν Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ὁ μέγας καὶ ἰσαπόστολος συνεκάλεσε τὴν περίφημον Α΄ Οἰκουμενικὴν Σύνοδον εἰς Νίκαιαν, πόλιν τῆς Βιθυνίας· ἐκεῖ συναχθέντες πανταχόθεν, τῷ 325 ἔτει, οἱ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, ἅπαντες ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ φωνῇ τὸν μὲν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ ἀνεκήρυξαν ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ καὶ Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, συγγράψαντες καὶ τὸ ἅγιον τῆς πίστεως σύμβολον μέχρι τοῦ· Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, (ἐπεὶ δὴ τὰ λοιπὰ ἕως τέλους ἀνεπλήρωσεν ἡ Β΄ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος), τὸν δὲ δυσσεβῆ καὶ κακόδοξον Ἄρειον καὶ τοὺς ὁμόφρονάς αὐτοῦ ἀναθεμάτισαν, καὶ ὡς μέλη σεσηπότα ἀπέκοψαν τοῦ ὄλου σώματος τῶν πιστῶν.

Τούτους οὖν τοὺς θεῖους Πατέρας γνωρίζουσα ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία κήρυκας τῆς Πίστεως, μετὰ τοὺς θεηγόρους Ἀποστόλους, ὥρισε κατὰ τὴν παροῦσαν Κυριακὴν τὴν ἐτησίαν αὐτῶν μνήμην, εἰς δόξαν καὶ εὐχαριστίαν τοῦ Θεοῦ, εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν αὐτῶν, καὶ εἰς στερέωσιν τῆς ἀληθινῆς Πίστεως.

